

73. అసలైన బలం

తన కుటుంబ సభ్యులతో పిక్నిక్కి వెళ్ళిన ఓ తొమ్మిదేళ్ళ కుర్రాడు అక్కడున్న చిన్న చిన్న కొండ రాళ్ళని ఓ చోట కుప్పగా పోయసాగాడు. ఓ పెద్ద రాయిని ఎత్తడం అతనికి సాధ్యం కాలేదు. దాని చుట్టూ తన చేతి వేళ్ళని బిగించి, ఊపిరిని బిగబట్టి దాన్ని పైకి లేపడానికి విశ్వప్రయత్నం చేసి విఫలమయ్యాడు.

అది గమనించిన అతని తండ్రి ఆ కుర్రాడి దగ్గరకి వెళ్ళి చెప్పాడు.

“నీకున్న బలమంతా వుపయోగిస్తే దాన్ని ఇట్టే ఎత్తగలవు కదా? మరి వుపయోగించవే?”

“ఉపయోగించాను నాన్నా. నా బలమంతా ఉపయోగించినా దీన్ని లేపలేక పోయాను.” చెప్పాడు వాడు.

“నా మాట నీకర్థం కాలేదు. నేను నీకున్న బలం కాదా?” అని నవ్వి ఆయన ఆ రాతిని లేపి రాళ్ళకుప్ప మీదకి విసిరేసాడు.

మన జీవితాల్లో కూడా ఇలాగే మనం మోయలేని బరువులని మోయాలని ప్రయత్నిస్తుంటాం కాని దైవ బలం కోసం మనం ప్రార్థించం. దైవ బలమే నిజమైన బలం.

74. దేవుడి కన్నా గొప్పవాడు

ఓ రాజు తన రాజ్యాన్ని బాగా విస్తరించాక, తనని మించిన వాడు లేడన్న అహంకారంతో విర్రవీగసాగాడు. అది ఆ రాజు నడకలో, మాటల్లో, ప్రతీ చర్యలో వ్యక్తం అయ్యేది. ఇది చూసి చాలామంది మనసులోనే ఆయన్ని అసహ్యించుకోసాగారు.

ఓ రోజు రాజు సభలోని ఓ మహా పండితుడ్ని చూసి అడిగాడు.

“నేను గొప్ప వాడినా? లేక ఆ దేవుడా? సరైన జవాబు చెప్పండి.”

“నిస్సందేహంగా ఆ దేవుడి కన్నా మీరే గొప్పవారు.” తడుముకోకుండా ఆ పండితుడు జవాబు చెప్పాడు.

“ఎందుకని?” దర్పంగా చూస్తూ అడిగాడు రాజు.

“ఎందుకంటే మీ ఆజ్ఞకు బద్ధులు కానివారిని మీరు మీ దేశం నించి బహిష్కరించగలరు. కాన భగవంతుడు తన సృష్టిలో తనకి బద్ధుడు కాని ఏ జీవినీ తన దేశంనించి బహిష్కరించలేడు. ఎందుకంటే ఈ పృథ్వి మీద ఆయనకి చెందని ప్రదేశం అంటూ లేనేలేదు కదా.”

ఆ జవాబుకి ముందు రాజుకి కోపం వచ్చినా, ఆలోచించాక తన తప్పిదానికి కారణం అయిన తనలోని అహంకారమే అని రాజుకి అర్థం అయింది. దాంతో క్రమేపి రాజులోని అహం నశించింది.

75. కాలం-న్యాయం

ఓసారి మాతా అమృతానందమయి ఆశ్రమవాసులలో ఒకరికి ఇంకొకరితో పోట్లాట వచ్చింది. ఆ రెండో అతను తప్పు చేసాడు. దాంతో మొదటివాడు మాత దగ్గరకి వెళ్ళి రెండవ అతని మీద ఫిర్యాదు చేసాడు. విచారణలో నిజం తేలాక అమ్మ అతన్ని ఆశ్రమం నించి తప్పక పంపేస్తుందని మొదటివాడు భావించాడు కాని అలా జరగక పోగా, అమ్మ రెండోవాడితో మృదువుగా వ్యవహరించడం చూసి మొదటివాడు దిగ్భ్రాంతి చెందాడు.

దాంతో మొదటివాడు అమ్మని అడిగాడు.

“వాడిని శిక్షించి న్యాయం చెయ్యలేదేమమ్మా?”

అప్పుడు మాతా అమృతానందమయి చిన్నగా నవ్వి ఇలా జవాబిచ్చింది.

“గురువు ఆస్థానంలో న్యాయం జరగదు. ఇక్కడ కేవలం దయా దాక్షిణ్యాలే లభిస్తాయి. కాలం అనే న్యాయస్థానంలో మాత్రమే సరైన సమయంలో కర్మ ఫలించాక ఎవరికైనా న్యాయం తప్పక లభిస్తుంది.”